

Beleidsregels
maatschappelijke
ondersteuning
gemeente Voorst
2017

Inhoud

HOOFDSTUK 1 PROCEDURE.....	1
Artikel 1.1 Indienen melding en plannen afspraak	1
Artikel 1.2 Persoonlijk plan.....	1
Artikel 1.3 Onafhankelijke cliëntondersteuning.....	1
Artikel 1.4 Vooronderzoek	1
Artikel 1.5 Het Gesprek	1
Artikel 1.6 Medisch advies	2
Artikel 1.7 Verkorte procedure	2
Artikel 1.8 Gespreksverslag.....	2
Artikel 1.9 Indienen aanvraag	2
Artikel 1.10 Ondersteuningsplan.....	2
Artikel 1.11 Beschikking	3
HOOFDSTUK 2 AFWEGINGSKADER VAN EIGEN KRACHT NAAR MAATWERK.....	4
Artikel 2.1 Hoofdverblijf.....	4
Artikel 2.2 Langdurig noodzakelijk	4
Artikel 2.3 Eigen mogelijkheden.....	4
Artikel 2.4 Voorzienbaarheid.....	4
Artikel 2.5 Sociaal netwerk.....	4
Artikel 2.6 Algemeen gebruikelijke voorzieningen.....	5
Artikel 2.6.1 Uitzondering bij algemeen gebruikelijke voorzieningen	5
Artikel 2.7 Algemene voorzieningen	5
Artikel 2.8 Voorliggende voorzieningen (op grond van aanpalende wet- en regelgeving)	6
Artikel 2.9 Verblijfsindicatie op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz)	6
Artikel 2.10 Collectieve voorzieningen.....	7
Artikel 2.11 Goedkoopst-adequate maatwerkvoorziening.....	7
Artikel 2.12 Aanvaardbaar niveau van participatie en zelfredzaamheid	7
HOOFDSTUK 3 VERSTREKKINGSVORMEN	8
Artikel 3.1 Voorziening in natura	8
Artikel 3.2 Persoonsgebonden budget (Pgb)	8
Artikel 3.3 Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een Pgb.....	8
Artikel 3.3.1 Gemotiveerd plan	8
Artikel 3.3.2 Inzetten sociaal netwerk of mantelzorgers	8
Artikel 3.4 Weigeringsgronden Pgb:.....	8

Artikel 3.5 Kwaliteit van dienstverlening	9
Artikel 3.6 Eigen verantwoordelijkheden van de budgethouder	9
Artikel 3.7 Trekkingsrecht	9
HOOFDSTUK 4 EIGEN BIJDRAGE	10
Artikel 4.1 Eigen bijdrage	10
Artikel 4.2 Inning en duur eigen bijdrage	10
HOOFDSTUK 5 AFWEGINGSKADER MAATWERKVOORZIENING	11
Artikel 5.1 Bevorderen van zelfredzaamheid en participatie	11
Artikel 5.2 Huishoudelijke ondersteuning	11
Artikel 5.2.1 Inleiding en afbakening	11
Artikel 5.2.2 Uitgangspunt	11
5.2.3 Eigen mogelijkheden en sociaal netwerk	12
Artikel 5.2.4 Algemene en voorliggende voorzieningen	12
Artikel 5.2.5 Maatwerkvoorziening huishoudelijke ondersteuning	12
Artikel 5.3 Woonvoorzieningen	13
Artikel 5.3.1 Inleiding en afbakening	13
Artikel 5.3.2 Eigen kracht en sociaal netwerk	13
Artikel 5.3.3 Algemene en voorliggende voorzieningen	14
Artikel 5.3.4 Primaat van verhuizen	14
Artikel 5.3.5 Maatwerkvoorziening wonen	14
Artikel 5.3.6 Uitzonderingen:	15
Artikel 5.4 Vervoersvoorzieningen	15
Artikel 5.4.1 Inleiding en afbakening	15
Artikel 5.4.2 Eigen kracht en sociaal netwerk	16
Artikel 5.4.3 Algemene- en voorliggende voorzieningen	16
Artikel 5.4.4 Primaat collectief vervoer	16
Artikel 5.4.5 Maatwerkvoorzieningen vervoer	16
Artikel 5.4.6 Uitgesloten doelen	17
Artikel 5.5 Rolstoelvoorzieningen	17
Artikel 5.5.1 Inleiding en afbakening	17
Artikel 5.5.2 Eigen kracht en sociaal netwerk	17
Artikel 5.5.3 Algemeen gebruikelijke voorzieningen:	17
Artikel 5.5.4 Maatwerkvoorziening rolstoel:	18
Artikel 5.5.5 Sportvoorziening	18

Artikel 5.6 Begeleiding.....	19
Artikel 5.6.1 Inleiding en afbakening:.....	19
Artikel 5.6.2 Eigen kracht en sociaal netwerk	19
Artikel 5.6.3 Algemene en voorliggende voorzieningen:	19
Artikel 5.6.4 Maatwerkvoorziening begeleiding	20
Artikel 5.6.5 Begeleiding individueel.....	20
Artikel 5.6.6 Begeleiding groep (dagbesteding)	21
Artikel 5.6.7 Persoonlijke verzorging.....	21
Artikel 5.7. Kortdurend verblijf.....	211
Artikel 5.7.1 Inleiding en afbakening.....	211
Artikel 5.7.2 Eigen kracht en sociaal netwerk	22
Artikel 5.7.3 Algemene en voorliggende voorzieningen	22
Artikel 5.7.4 Maatwerkvoorziening kortdurend verblijf	22
HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN	233
Artikel 6.1 Waardering mantelzorgers	233
Artikel 6.1.1 Omschrijving Mantelzorger	233
Artikel 6.1.2 Criteria om in aanmerking te komen voor mantelzorgwaardering:.....	233
Artikel 6.1.3 Vaste weigeringsgronden:	233
Artikel 6.2 Betrekken ingezetenen bij het beleid.....	244
Hoofdstuk 7 INWERKINGTREDING EN CITEERTITEL	
Artikel 7.1. inwerkingtreding en citeertitel	24
Bijlage 1 Activiteiten en participatie (en beperkingen en participatieproblemen)	255
Bijlage 2 Activiteiten vallend onder de Maatwerkvoorziening Begeleiding.....	277
Bijlage 3 Richtinggevende tijden Huishoudelijke ondersteuning.....	2929
Bijlage 4 Algemeen gebruikelijke voorzieningen.....	311
Bijlage 5: Omschrijving van mate van beperkingen	322

HOOFDSTUK 1 PROCEDURE

Artikel 1.1 Indienen melding en plannen afspraak

Door of namens een cliënt wordt een melding gedaan bij het Maatschappelijk Netwerk Voorst. Een melding is gericht op het krijgen van ondersteuning op gebied van zelfredzaamheid en participatie. De melding, wordt geregistreerd en bevestigd. Een informatie- of adviesvraag wordt niet als een melding aangemerkt.

Artikel 1.2 Persoonlijk plan

Een cliënt kan binnen 7 dagen na een melding een persoonlijk plan indienen waarin hij de omstandigheden beschrijft en aangeeft welke ondersteuning of voorziening naar zijn mening het meest is aangewezen.

Artikel 1.3 Onafhankelijke cliëntondersteuning

De cliënt of diens vertegenwoordiger worden voor het onderzoek gewezen op de mogelijkheid van het gebruik van gratis en onafhankelijke cliëntondersteuning. De onafhankelijke cliëntondersteuner ondersteunt bij het gesprek maar voert niet het onderzoek uit.

Artikel 1.4 Vooronderzoek

Voorafgaand aan het gesprek inventariseert de medewerker MN Voorst welke gegevens van een cliënt al bekend zijn bij de gemeente. Eventuele ondersteuning die aan gezinsleden wordt geboden moet daarbij ook onderzocht worden. Bij het vooronderzoek wordt door de medewerker MN Voorst in elk geval gecontroleerd of de cliënt over een geldig identificatiedocument beschikt. Een geldig identificatiedocument is een paspoort, een ID-kaart en een rijbewijs.

Artikel 1.5 Het Gesprek

Het gesprek maakt deel uit van het onderzoek. Afhankelijk van de complexiteit van de ondersteuningsvraag kan het onderzoek bestaan uit één gesprek of meerdere gesprekken. Bij aanvang van het gesprek meldt de medewerker MN Voorst aan de cliënt welke informatie uit dit vooronderzoek naar boven is gekomen.

Als er een persoonlijk plan is aangeleverd door de cliënt wordt dit betrokken bij het onderzoek.

Bij het gesprek is aandacht voor:

- de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt
- de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp te voorzien in zijn behoefte
- de mogelijkheid om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk te komen tot ondersteuning bij zijn zelfredzaamheid
- de behoefte aan ondersteuning van de mantelzorger(s) van de cliënt
- de mogelijkheid om gebruik te maken van algemene voorzieningen
- de mogelijkheid om gebruik te maken van collectieve voorzieningen
- welke criteria van toepassing zijn bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening
- dat een eigen bijdrage voor de cliënt van toepassing is
- Het waarborgen van de privacy van de cliënt.

Indien noodzakelijk doet de medewerker MN Voorst aanvullend onderzoek op basis van de gegevens uit het gesprek, om te bepalen of cliënt een (maatwerk)voorziening op grond van de Wmo nodig heeft.

De medewerker MN Voorst zal met de cliënt bespreken welke voorziening in zijn individuele situatie het meest geschikt is. Een passing van een voorziening (bijvoorbeeld een rolstoel), een haalbaarheidstraining, het inmeten of een offerte opmaken kan ook onderdeel uitmaken van het onderzoek.

Artikel 1.6 Medisch advies

Het aanvragen van een medisch advies kan onderdeel uitmaken van het onderzoek.

Cliënt is verplicht mee te werken aan het onderzoek en verstrekt de adviesinstantie de gegevens die gevraagd worden.

Artikel 1.7 Verkorte procedure

Als de situatie van cliënt al voldoende bekend is en er geen nieuwe omstandigheden aanwezig zijn die op de melding van invloed zijn, kan met instemming van de cliënt worden afgezien van (delen van) het onderzoek.

Artikel 1.8 Gespreksverslag

Na het gesprek wordt het gespreksverslag naar de cliënt gestuurd. De cliënt retourneert het verslag binnen 10 werkdagen voor akkoord of voor gezien.

Als hij niet akkoord is, kan hij in een bijlage aangeven wat de reden daarvan is en tekenen voor gezien. Eventuele aanvullingen of opmerkingen op het verslag kan de cliënt ook vermelden in de bijlage. Het ondertekende gespreksverslag wordt aangemerkt als een aanvraag voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 1.9 Indienen aanvraag

Het ondertekende gespreksverslag wordt aangemerkt als aanvraag voor een maatwerkvoorziening. Bij de beoordeling van de aanvraag betreft medewerker MN Voorst:

- het dossier van de cliënt met daarin in ieder geval alle relevante cliëntgegevens, de melding en de vaststelling van zijn identiteit, en voor zover aanwezig de gegevens en bescheiden die de cliënt heeft gegeven. Verder kunnen historische gegevens van de cliënt deel uitmaken van het dossier, die van invloed kunnen zijn op de beoordeling van de actuele situatie
- het door de cliënt ondertekende gespreksverslag en zijn eventuele aanvullingen en opmerking bij zijn aanvraag voor een maatwerkvoorziening
- (voor zover aanwezig) het persoonlijke plan
- (voor zover aanwezig) het sociaal medisch advies

De medewerker beoordeelt op basis van bovenstaande documenten of er wel of geen aanspraak bestaat op één of meer maatwerkvoorzieningen.

Artikel 1.10 Ondersteuningsplan

De medewerker MN Voorst maakt een ondersteuningsplan op hoofdlijnen, waarin opgenomen is:

- de te behalen doelen
- (een advies) welke (onderdelen) van bouwstenen noodzakelijk zijn om het doel te behalen
- (een advies voor) het aantal uren c.q. dagdelen dat de ondersteuning ingezet wordt
- (een advies voor) de looptijd van de ondersteuning
- en de voorkeuraanbieder(s) van de cliënt.

Andere onderdelen van het Ondersteuningsplan kunnen zijn:

- inzet van eigen kracht en eigen sociale netwerk
- inzet van vrijwilligers en mantelzorgers
- fysieke goederen (bv hulpmiddelen, woningaanpassingen, vervoersmiddelen, domotica)
- bovenregionale jeugdhulp (ingekocht in G7-verband), waaronder jeugdzorg plus, jeugdbescherming, jeugdreclassering
- landelijke inkoop specialistische hulp Wmo
- inzet van algemene voorzieningen op gebied van Welzijn
- inzet van overige diensten sociaal domein (bijv. schuldhulpverlening, beschermingsbewind, inkomensondersteuning, re-integratie en Participatie/WSW)
- inzet van voorliggende wet- en regelgeving (Wlz, Zvw).

Artikel 1.11 Beschikking

De cliënt ontvangt de beslissing op zijn aanvraag op grond van de Wmo 2015, binnen 2 weken na de aanvraag, schriftelijk in een beschikking. Indien deze termijn overschreden lijkt te worden, zal op grond van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) de cliënt schriftelijk geïnformeerd worden over een verlenging of opschorting van deze termijn.

HOOFDSTUK 2 AFWEGINGSKADER VAN EIGEN KRACHT NAAR MAATWERK

In dit hoofdstuk worden de voorwaarden en criteria beschreven om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 2.1 Hoofdverblijf

De cliënt moet zijn hoofdverblijf hebben in de gemeente Voorst. Hoofdverblijf betekent naast ingeschreven staan in de Basisregistratie personen (BRP) ook dat de cliënt daadwerkelijk het grootste deel van de tijd in de gemeente verblijft. Als de cliënt kan aantonen dat hij op korte termijn in de gemeente komt wonen, kan -als hij nog niet in staat is geweest om zich in te schrijven in het BRP- de melding worden ingenomen.

Een uitzondering hierop is het bezoekbaar maken van een woning. Voor meer informatie hierover wordt verwezen naar artikel 5.3.6.

Artikel 2.2 Langdurig noodzakelijk

Er moet sprake zijn van langdurige beperkingen op gebied van zelfredzaamheid of participatie. Tijdens het onderzoek wordt nagegaan of de noodzaak voor het treffen van een voorziening van blijvende of tijdelijke aard is, bijvoorbeeld in het kader van therapie. Kortdurende inzet van een maatwerkvoorziening is mogelijk om de zelfredzaamheid en participatie van de cliënt te versterken of verbeteren. Daaronder kan ook toeleiding naar algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen of het ontlasten van mantelzorgers worden verstaan.

Bij overige voorzieningen zoals woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen of rolstoel wordt uitgegaan van een langdurig noodzaak voor de voorziening. De medisch adviseur kan een belangrijke rol hebben om te bepalen of een maatwerkvoorziening medisch noodzakelijk is of dat deze juist anti-revaliderend werkt. Onder 'langdurig' wordt over het algemeen verstaan langer dan 6 maanden of dat het een blijvende situatie betreft.

Als blijkt dat er aantoonbare beperkingen zijn die nog kunnen verbeteren of herstellen met een adequate behandelmethodede moet in eerste instantie behandeling op grond van de Zorgverzekeringswet worden ingezet en afgewacht alvorens een maatwerkvoorziening kan worden toegekend.

Artikel 2.3 Eigen mogelijkheden

Een maatwerkvoorziening uit de Wmo is uitsluitend bedoeld als het niet in iemands eigen vermogen ligt zijn probleem zelf, of met hulp van mantelzorgers, huisgenoten en personen uit het sociale netwerk op te lossen. De cliënt wordt gestimuleerd zelf de regie te voeren en eigen mogelijkheden te benutten. Hierbij behoort ook de mogelijkheid een beroep te doen op familie en vrienden -het eigen sociale netwerk – alvorens een beroep wordt gedaan op ondersteuning via de Wmo.

Artikel 2.4 Voorzienbaarheid

Een cliënt komt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking als hij die noodzaak redelijkerwijs niet kon vermijden of de voorziening voorzienbaar was, maar de cliënt redelijkerwijs geen maatregelen kon treffen waardoor de hulpvraag voorkomen kon worden.

Artikel 2.5 Sociaal netwerk

Sociaal netwerk verwijst naar de sociale context waarin de cliënt leeft zoals het gezin, vrienden, de buurt waarin iemand woont, zijn werkomgeving en de sociale groepen waartoe de

cliënt behoort. Het sociale netwerk is vaak, indien mogelijk, bereid om (een deel van) de ondersteuning te bieden of voor de cliënt te organiseren. Deze ondersteuning geboden vanuit het sociale netwerk wordt in sommige gevallen mantelzorg genoemd. Mantelzorg is ondersteuning die mensen langdurig en onbetaald aan iemand verlenen, vanuit de persoonlijke band die mantelzorgers hebben met degene die zij ondersteunen. Als er sprake is van overbelasting van de mantelzorger kan het college ondersteuning bieden. Van belang hierbij is de balans tussen draagkracht en draaglast.

Artikel 2.6 Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Bij een algemeen gebruikelijke voorziening is het uitgangspunt dat deze voor elke ingezetene van Nederland beschikbaar is. Met het criterium algemeen gebruikelijk wordt beoogd te voorkomen dat het college een maatwerkvoorziening verstrekt waarvan, gelet op de omstandigheden van betrokken cliënt, aannemelijk is te achten dat deze daarover, ook als hij of zij geen beperkingen had, zou (hebben kunnen) beschikken. Dat betekent dat iedereen deze voorziening zelf moet bekostigen. Als een maatwerkvoorziening voor de cliënt algemeen gebruikelijk is of als er sprake is van algemeen gebruikelijke kosten dan bestaat er geen aanspraak op een maatwerkvoorziening.

Een algemeen gebruikelijke voorziening is volgens de Centrale Raad van Beroep (CRvB) een voorziening die voldoet aan de volgende criteria:

- de voorziening is in de reguliere handel verkrijgbaar
- de voorziening is niet speciaal voor personen met een beperking bedoeld
- de voorziening is niet duurder dan vergelijkbare producten.

Als een algemeen gebruikelijke voorziening met aanpassingen een adequate oplossing biedt voor een probleem, komen, in overeenstemming met een uitspraak van de CRvB, alleen de specifieke aanpassingen in aanmerking voor vergoeding.

Artikel 2.6.1 Uitzondering bij algemeen gebruikelijke voorzieningen

In individuele gevallen kan een voorziening die op zichzelf als algemeen gebruikelijk kan worden beschouwd, vanwege omstandigheden aan de kant van de cliënt toch niet als algemeen gebruikelijk worden beschouwd. Deze uitzondering kan zich voordoen als:

- de cliënt een inkomen heeft dat door aantoonbare kosten van de beperkingen onder de voor hem/haar geldende bijstandsnorm ligt
- een nog niet afgeschreven zaak ten gevolge van een plotseling optredende beperking moet worden vervangen.

Bij alle algemeen gebruikelijke-, algemene-, voorliggende- en collectieve voorzieningen zal rekening worden gehouden met de individuele cliëntsituatie.

Artikel 2.7 Algemene voorzieningen

Als een cliënt niet op eigen kracht of met hulp van het sociaal netwerk tot een oplossing kan komen, wordt beoordeeld of de inzet van algemene voorzieningen een oplossing kan bieden.

Een algemene voorziening is een vrij toegankelijke voorziening die vaak op een laagdrempelige wijze via dienstverlening worden aangeboden. Voorbeelden hiervoor zijn:

- commerciële diensten zoals een wasserette/stomerij
- een boodschappenbezorgdienst
- een restaurant van een verzorgingshuis waar buurtbewoners tegen een geringe vergoeding kunnen eten.

De bedoeling is dat mensen gestimuleerd worden om gebruik te maken van alle algemene voorzieningen die er zijn.

Als een algemene voorziening daadwerkelijk beschikbaar is en door de cliënt financieel gedragen kan worden, komt een cliënt niet in aanmerking voor een maatwerkvoorziening.

De medewerker MN Voorst beoordeelt of de cliënt in redelijkheid de algemene voorziening kan betalen. Het is vervolgens aan de cliënt om dit te weerleggen.

Artikel 2.8 Voorliggende voorzieningen (op grond van aanpalende wet- en regelgeving)

Voorliggende voorzieningen zijn voorzieningen op grond van een andere wet. Als deze voorliggende voorziening een passende en toereikende oplossing biedt of de kosten van de maatwerkvoorziening als niet noodzakelijk heeft aangemerkt gaat deze voorliggende voorziening voor op een maatwerkvoorziening in het kader van de Wmo. Dat laatste is bijvoorbeeld het geval bij een rollator die in de Zorgverzekeringswet als niet noodzakelijk is aangemerkt.

Bij voorliggende voorzieningen kan onder andere gedacht worden aan (niet limitatief):

- Zorgverzekeringswet: zittend ziekenvervoer, tijdelijk gebruik van hulpmiddelen (krukken, leenrolstoel), behandeling en revalidatie, maar ook persoonlijke verzorging
- Sociale zekerheidswetgeving: vanuit de UWV en de werkgever kan er aanspraak gedaan worden op hulpmiddelen in de werksituatie en voor vervoer van en naar het werk
- Verblijfsindicatie op grond van de Wet langdurige zorg
- UWV: vanuit de UWV en de werkgever kan er aanspraak gedaan worden op hulpmiddelen in de werksituatie en voor vervoer van en naar het werk
- Kinderopvang: kinderopvang is verantwoordelijkheid van ouders, werkgever en overheid (kinderopvangtoeslag)
- Jeugdwet:
 - de jeugdige en/of ouders (of andere wettelijk vertegenwoordiger) kan een beroep doen op voorzieningen voor jeugdhulp, die vrij toegankelijk zijn. Daarbij gaat het om: informatie en advies, toeleiding naar vrij toegankelijke hulp, licht pedagogische hulpverlening, spoedeisende zorg, advies en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling.
 - daarnaast is er niet vrij toegankelijke op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulp. Daarbij gaat het om: individuele voorzieningen op het terrein van cure (interventie) en care (zorg en begeleiding). Deze jeugdhulp kan plaatsvinden op basis van verwijzing door CJG, huisarts, medisch specialist, jeugdarts, rechter en een zogenaamde gecertificeerde instelling.
- Participatiewet: het uitgangspunt is dat iedereen participeert en dat als werk, voor een persoon of langdurig werkloze (met (arbeids) beperking) al dan niet met behulp van een loonkostensubsidie, of speciaal onderwijs niet mogelijk is, begeleiding groep (dagbesteding) overwogen kan worden.

Er moet in elke individuele situatie worden beoordeeld of de voorliggende voorziening toereikend en passend is. Indien de cliënt geen gebruik wenst te maken van een voorliggende voorziening, kan dat niet tot het verstrekken van een maatwerkvoorziening leiden. Of de cliënt dan daadwerkelijk de betreffende voorliggende voorziening zal gaan gebruiken behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt.

Artikel 2.9 Verblijfsindicatie op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz)

Het college mag een maatwerkvoorziening weigeren als de cliënt een aanspraak heeft op zorg vanuit de Wet langdurige zorg. Het is zelfs mogelijk te weigeren indien er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarop aanspraak kan maken maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit vanuit de Wlz (artikel 2.3.5 lid 6 van de wet).

Artikel 2.10 Collectieve voorzieningen

Collectieve voorzieningen zijn maatwerkvoorzieningen die individueel worden verstrekt, maar die door meerdere personen tegelijk gebruikt kunnen worden. Deze voorzieningen worden speciaal georganiseerd voor mensen met beperkingen én zijn bedoeld voor “gemeenschappelijk gebruik”. Het collectief vervoer het meest duidelijke voorbeeld van een collectieve voorziening.

Artikel 2.11 Goedkoopst-adequate maatwerkvoorziening

Maatwerkvoorzieningen dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel passend als het meest goedkoopst-adequaate te zijn. De verstrekking is altijd gebaseerd op deze uitgangspunten. Bij de keuze voor een duurdere voorziening komen de meerkosten voor rekening van de cliënt. In dergelijke situaties zal de verstrekking plaatsvinden in de vorm van een Pgb gebaseerd op de goedkoopst adequate zorg in natura voorziening.

Artikel 2.12 Aanvaardbaar niveau van participatie en zelfredzaamheid

Het streven is om de persoon op het niveau van participatie en zelfredzaamheid te brengen dat bij zijn situatie past. Daarbij zijn met name van belang de situatie van de cliënt voordat hij getroffen werd door zijn beperkingen, alsmede de situatie van personen in vergelijkbare omstandigheden en in dezelfde leeftijdscategorie die geen beperkingen hebben.

Aanvaardbaar wil van de andere kant zeggen, dat de persoon zich er soms bij neer moet leggen dat er belemmeringen blijven, of dat hij zich enige beperkingen zal moeten getroosten. De compensatie beperkt zich in die zin tot wat noodzakelijk is in het licht van zelfredzaamheid en participatie, en breidt zich niet uit tot wat de persoon noodzakelijk vindt in het kader van smaak, of betekent niet per definitie dat hij alle hobby's moet kunnen uitoefenen die hij voorheen uitoefende.

HOOFDSTUK 3 VERSTREKKINGSVORMEN

Een maatwerkvoorziening kan in natura of als Pgb worden verstrekt. In dit hoofdstuk worden de verschillende verstrekkingvormen, de criteria met betrekking tot de verstrekkingvormen en de verschillende procedures behandeld.

Artikel 3.1 Voorziening in natura

Een voorziening in natura is een daadwerkelijke levering van een maatwerkvoorziening via een door het college gecontracteerde partner. Het college geeft aan de (door de cliënt gekozen) zorgaanbieder of leverancier opdracht de maatwerkvoorziening te leveren. Een maatwerkvoorziening kan in bruikleen of in eigendom worden verstrekt, afhankelijk van de kostenafweging welke wijze het goedkoopst - adequaat is.

Artikel 3.2 Persoonsgebonden budget (Pgb)

Een persoonsgebonden budget (Pgb) is een geldbedrag waarmee maatwerkvoorzieningen kunnen worden aangeschaft of betaald. Een Pgb wordt verstrekt onder de voorwaarden en bepalingen zoals deze zijn opgenomen in het gemeentelijke Besluit en het programma van eisen voor de maatwerkvoorziening uit de beschikking.

Artikel 3.3 Voorwaarden om in aanmerking te komen voor een Pgb

Artikel 3.3.1 Gemotiveerd plan

Een maatwerkvoorziening in de vorm van een Pgb wordt alleen verstrekt als de cliënt naar het oordeel van het college in staat is om, eventueel met behulp van derden, het Pgb doeltreffend te besteden en de aan een Pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren. De cliënt moet aan de hand van een opgesteld plan motiveren dat hij de maatwerkvoorziening als Pgb geleverd wenst te krijgen. Door het opstellen van een gemotiveerd plan wordt de cliënt gestimuleerd na te denken over zijn zorgvraag, deze uit te werken en te concretiseren, en tevens het doelbereik en daarmee de kwaliteit van de zorg te evalueren. Het college neemt het plan mee in zijn overweging.

Artikel 3.3.2 Inzetten sociaal netwerk of mantelzorgers

In het gemotiveerde plan kan de cliënt de wens uitspreken om zijn sociale netwerk of mantelzorgers in te willen zetten. De beloning van het sociale netwerk moet beperkt blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt. Overeenkomstig de huidige Wmo-praktijk met betrekking tot informele hulp wordt hierbij in ieder geval gedacht aan diensten (zorg van mantelzorgers bijvoorbeeld).

Artikel 3.4 Weigeringsgronden Pgb:

Overwegende bezwaren zijn er als er een ernstig vermoeden is dat de budgethouder/ cliënt problemen zal hebben met het omgaan met een Pgb bijvoorbeeld wanneer:

- de cliënt handelingsonbekwaam is
- de cliënt als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie heeft
- er sprake is van verslavingsproblematiek
- er eerder misbruik gemaakt is van het Pgb of sprake van fraude
- de cliënt schulden heeft en niet onder bewindvoering staat
- de cliënt in een schuldhulpverleningstraject zit.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Er kunnen andere situaties denkbaar zijn waarin het verstrekken van een Pgb niet gewenst is. Deze zijn verder uitgewerkt in het gemeentelijke Besluit en de Verordening maatschappelijke ondersteuning. Om een Pgb af te wijzen op overwegende bezwaren, moet er een onderbouwing zijn op grond waarvan afgewezen kan worden. Dit kan een medische onderbouwing zijn, maar ook het aantonen van schulden of eerder misbruik. De onderbouwing wordt in de beschikking vermeld. Indien een Pgb niet besteed wordt aan dat waarvoor het bedoeld is zal uitbetaling niet plaatsvinden c.q. worden teruggevorderd.

Artikel 3.5 Kwaliteit van dienstverlening

De kwaliteit van de dienstverlening die ingezet wordt door een Pgb moet van vergelijkbare kwaliteit zijn als de dienstverlening in zorg in natura. In het gemotiveerd plan moet aangetoond worden op welke wijze deze kwaliteit geborgd is.

Artikel 3.6 Eigen verantwoordelijkheden van de budgethouder

De cliënt/budgethouder is zelf verantwoordelijk voor:

- het inkopen van de maatwerkvoorziening
- het onderhoud, de reparaties en de verzekering als de maatwerkvoorziening een hulpmiddel betreft.

Artikel 3.7 Trekkingsrecht

In de Wmo 2015 is de verplichting opgenomen dat gemeenten Pgb's uitbetalen in de vorm van Trekkingsrecht via de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De budgethouder laat via declaraties of facturen aan de SVB weten hoeveel (uren) hulp zijn geleverd en de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling van de zorgverlener. De cliënt moet een zorgovereenkomst sluiten met zijn zorgaanbieder.

Voor het uitvoeren van de eenmalige Pgb's is het college door de SVB gemandateerd.

HOOFDSTUK 4 EIGEN BIJDRAGE

Artikel 4.1 Eigen bijdrage

Voor alle maatwerkvoorzieningen –behalve de wettelijk uitgesloten rolstoelen en collectief vervoer (CVV) - is een eigen bijdrage verschuldigd. Ongeacht of er sprake is van de verstrekking in natura of in de vorm van een Pgb.

De bijdrage voor een maatwerkvoorziening ten behoeve van woningaanpassing voor een minderjarige, is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders.

De richtlijnen van de eigen bijdrage staan in het Landelijke Besluit en zijn nader uitgewerkt in het gemeentelijke Besluit.

Voor de wijze waarop de kostprijs van een maatwerkvoorziening wordt bepaald, wordt de landelijke Algemene Maatregel van Bestuur (het Uitvoeringsbesluit) gevolgd.

De wet maakt een onderscheid tussen de bijdragen in de kosten van algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen. De bijdragen in de kosten van algemene voorzieningen mag het college bepalen en dit mag kostendekkend zijn. De bijdragen in de kosten van maatwerkvoorzieningen zijn gelimiteerd tot een bedrag gelijk aan de kostprijs van de voorziening.

Artikel 4.2 Inning en duur eigen bijdrage

Wettelijk is geregeld dat het CAK (Centraal Administratie Kantoor) de hoogte van de eigen bijdrage vaststelt, oplegt en int. Vervolgens vindt afdracht aan de gemeente plaats.

Voor alle maatvoorzieningen geldt de termijn van de eigen bijdrage in principe zoals opgenomen in het besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorst 2017. De eigen bijdrage mag niet hoger zijn dan de werkelijke kosten van de voorziening.

HOOFDSTUK 5 AFWEGINGSKADER MAATWERKVOORZIENING

Artikel 5.1 Bevorderen van zelfredzaamheid en participatie

Het doel van een maatwerkvoorziening is bij te dragen aan een situatie waarin de cliënt zo zelfredzaam mogelijk is, of participeert in de samenleving, en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven. De Wmo 2015 gaat uit van maatwerk aan de cliënt door te kijken naar de mogelijkheden die iemand heeft. Per cliënt wordt eerst gekeken naar de mogelijkheden om zelf, of in het netwerk, oplossingen te vinden voor zijn ondersteuningsvraag. Wel is getracht om, mede op basis van jurisprudentie richtlijnen te geven waarin een maatwerkvoorziening kan voorzien.

Artikel 5.2 Huishoudelijke ondersteuning

Artikel 5.2.1 Inleiding en afbakening

Huishoudelijke ondersteuning bestaat uit twee onderdelen: ondersteuning bij het huishouden en regie op het huishouden.

De inzet van een maatwerkvoorziening op het gebied van de huishoudelijke ondersteuning heeft als doel de zelfredzaamheid te verbeteren en/of te behouden. In dit hoofdstuk wordt het afwegingskader van het college op het gebied van de huishoudelijke ondersteuning globaal beschreven.

Voor een meer gedetailleerde toelichting en de normtijden voor hulp bij het huishouden wordt verwezen naar de bijlage 3 bij deze beleidsregels.

Zelfstandig thuiswonende cliënten met een Wlz indicatie komen vanaf 2017 niet meer in aanmerking voor huishoudelijke ondersteuning uit de Wmo nu deze zorg onder de Wlz valt.

Artikel 5.2.2 Uitgangspunt

Het uitgangspunt bij huishoudelijke ondersteuning is dat de leefeenheid primair zelf verantwoordelijk is voor het huishouden. Onder een leefeenheid wordt verstaan "een eenheid bestaande uit gehuwden of met gehuwden gelijk te stellen personen die al dan niet samen met een of meer andere personen duurzaam een huishouden voeren".

Uitzonderingen leefeenheid:

In de volgende situaties is er geen sprake van een leefeenheid, die een gezamenlijk huishouden voert:

Bij kamerverhuur (op basis van een huurovereenkomst):

Als er sprake is van kamerverhuur (met een huurcontract), wordt de huurder van de betreffende ruimte niet tot de leefeenheid gerekend. Van huurders kan niet verwacht worden dat zij de huishoudelijke taken overnemen als er geen sprake is van familiebanden. Als gemeenschappelijke ruimten gedeeld worden, wordt verondersteld dat het aandeel in het schoonmaken van die ruimten bij uitval van een van de leden wordt overgenomen door de andere leden van een leefeenheid of samenwoonverband.

Bijzondere woonvormen:

Naast reguliere woonvormen kennen we een aantal bijzondere woonvormen. Dit zijn vormen van begeleid wonen, al dan niet in een groepsvorm. Het gaat vaak om kleinschalige woonvormen op basis van een particulier initiatief of een samenwerkingsverband tussen een zorgaanbieder en woningbouw corporatie.

Uitgangspunt bij de toegang tot een maatwerkvoorziening is daarbij de profilering van de instelling en de wijze waarop toegang wordt verkregen. Als er sprake is van een indicatie vanuit de Wlz worden alle noodzakelijke voorzieningen vanuit de Wlz gefinancierd.

Artikel 5.2.3 Eigen mogelijkheden en sociaal netwerk

Bij huishoudelijke ondersteuning wordt eerst uitgegaan van de eigen mogelijkheden van een cliënt en het benutten van zijn sociaal netwerk. Tot eigen mogelijkheden hoort bijvoorbeeld een al bestaande particuliere huishoudelijke hulp.

Indien de eigen mogelijkheden geen uitkomst bieden wordt gekeken of het sociale netwerk een oplossing kan bieden. Hierbij wordt ook gekeken naar de gebruikelijke zorg van een partner/kinderen.

Gebruikelijke zorg is de normale, dagelijkse zorg en ondersteuning, die partners, ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden, omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren. Dat betekent dat van huisgenoten verwacht wordt dat zij, bij uitval van één van de leden van die leefeenheid, een herverdeling maken van de huishoudelijke taken. Een huisgenoot kan zowel een volwassene als een kind zijn, dus alle bewoners van één adres die samen één huishouden voeren.

In de volgende situaties wordt geen huishoudelijke ondersteuning geïndiceerd op grond van gebruikelijke zorg:

- ongeacht studie of werk: een eigen kamer bijhouden, de tafel dekken en helpen bij de afwas bij gezinsleden tussen 12 en 18 jaren, ook al zijn die gezinsleden daar niet aan gewend
- een eenpersoons huishouden voeren: bij uitwoning op kamers wegens studie vanaf 18 jaren
- een zelfstandig huishouden voeren: vanaf 23 jaren en daartoe in staat zijn
- in uitzonderlijke situaties is een tijdelijke voorziening voor taakaansturing en taken aanleren mogelijk. Bij een (zeer) hoge leeftijd kan deze verplichting achterwege worden gelaten.

Gebruikelijke zorg en werk

Bij werkenden, uitgezonderd beroepsgroepen als zeevarenden, vrachtwagenchauffeurs en daarmee vergelijkbare beroepsgroepen waarvoor uit hoofde van hun beroep geldt dat zij langdurig van huis (moeten) zijn, wordt geen rekening gehouden met zeer drukke werkzaamheden bij uitstelbare zorg.

Artikel 5.2.4 Algemene en voorliggende voorzieningen

Zoals in hoofdstuk 3 beschreven hoort de toepasbaarheid van algemene- en voorliggende voorzieningen tot elk onderzoek. Bij huishoudelijke ondersteuning wordt hieronder bijvoorbeeld technische apparatuur zoals een wasmachine of stofzuiger, een droogtrommel of een afwasmachine verstaan. Als dergelijke apparaten niet aanwezig zijn, maar wel een adequate oplossing zouden bieden, is de aanschaf van deze hulpmiddelen voorliggend op het inzetten van huishoudelijke ondersteuning. De cliënt is zelf verantwoordelijk voor de aanschaf van dergelijke algemene voorzieningen. Deze worden in het kader van de Wmo 2015 niet verstrekt.

Andere (wettelijke) regelingen op het gebied van de huishoudelijke ondersteuning zijn bijvoorbeeld:

- Voor-, tussen- en naschoolse opvang. Basisscholen zijn wettelijk verplicht om voor- en naschoolse opvang aan te bieden. Dat kan in het schoolgebouw zijn, maar ook bij een kinderdagverblijf of via gastouderschap
- Kinderopvangtoeslag en kinderopvang. Kinderopvang is beschikbaar voor kinderen van 0 tot 12 jaar. Via de belastingdienst kan een beroep worden gedaan op de kinderopvangtoeslag
- De Wet Arbeid en Zorg. Deze wet regelt o.a. het kortdurend zorgverlof voor alle werknemers, bijv. bij ziekte van een kind of partner
- De ziektekostenverzekering. Bij sommige verzekeraars is thuiszorg opgenomen in het(aanvullende) ziektekostenpakket.

Artikel 5.2.5 Maatwerkvoorziening huishoudelijke ondersteuning

Als het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing, zal de cliënt in aanmerking kunnen komen voor een maatwerkvoorziening ondersteuning bij het huishouden.

De omvang van de huishoudelijke ondersteuning wordt uitgedrukt in uren. De toegekende uren worden per activiteit gespecificeerd volgens het normenkader in bijlage 3.

Artikel 5.3 Woonvoorzieningen

Artikel 5.3.1 Inleiding en afbakening

In het kader van participatie en zelfredzaamheid van cliënten is zo lang mogelijk zelfstandig wonen in de eigen leefomgeving een van de belangrijke doelen van de Wmo 2015. Geschikt wonen is een essentiële basis om het zo lang mogelijk zelfstandig wonen mogelijk te kunnen maken.

Uitgangspunt is dat iedereen eerst zelf zorgt voor een woning. Daarbij gaan we er van uit dat een ieder rekening houdt met de hem bekende beperkingen, ook wat betreft de toekomst. Uit jurisprudentie blijkt dat een woningaanpassing als doel heeft normaal gebruik van de woning mogelijk te maken. Onder normaal gebruik wordt verstaan dat de elementaire woonfuncties mogelijk moeten zijn: slapen, lichaamsreiniging, toiletgang, het bereiden en consumeren van voedsel en het zich verplaatsen in de woning. Voor kinderen komt daarbij het veilig kunnen spelen in de woning. Er worden geen hobby- of studeerruimtes aangepast of bereikbaar gemaakt, omdat het hier geen elementaire woonfuncties betreft. Ook worden geen aanpassingen vergoed voor voorzieningen met een therapeutisch doel zoals dialyseruimte en therapeutisch baden. Problemen die ontstaan door de aard van gebruikte materialen en die ook voor een niet cliënt zouden gelden, leiden niet tot een woningaanpassing evenals woonvoorzieningen met een aanschafprijs onder € 200,00, waaronder wandbeugel(s) en een eenvoudige toilet-/douchestoel.

Wanneer aan de cliënt een woonvoorziening (nagelvast) is verstrekt, wordt de cliënt geacht 10 jaar te blijven wonen in de woning waar de woonvoorziening voor verstrekt is. Pas na 10 jaar kan een nieuwe woonvoorziening in een nieuwe woning worden verstrekt. Voorgaande is niet het geval wanneer er sprake is van gewijzigde omstandigheden.

Artikel 5.3.2 Eigen kracht en sociaal netwerk

Uit de criteria voor een maatwerkvoorziening van de Verordening blijkt dat de cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar was, de voorziening niet voorzienbaar was of van cliënt niet verwacht kon worden dat hij maatregelen getroffen zou hebben die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt. Bij het ouder worden kunnen veel mensen voorzien dat de leefomgeving aangepast moet worden op beperkingen die hiermee verband houden. Ook bij bepaalde langzaam progressieve aandoeningen kan verwacht worden dat cliënten kunnen voorzien dat het wonen in de huidige woning problemen gaat opleveren. Voorzienbaarheid betekent dat het college van cliënten verwacht dat zij zelf of samen met het eigen netwerk oplossingen zoeken voor ervaren of toekomstig te verwachten belemmeringen bij het zelfstandig wonen. De cliënt heeft dus zelf een eigen verantwoordelijkheid om het zo lang mogelijk zelfstandig wonen in de eigen leefomgeving mogelijk te maken. Bovenstaande betekent dus ook dat wanneer een cliënt ervoor kiest om van een adequate woning (woning die geschikt is voor cliënt, eventueel na woningaanpassingen) te verhuizen naar een woning die niet adequaat is (woning is niet geschikt voor cliënt, woningaanpassingen zijn mogelijk vereist), dan komt dit voor het eigen risico van de cliënt. Cliënt komt dan niet in aanmerking voor woningaanpassingen.

Tijdens het onderzoek wordt beoordeeld of het sociale netwerk een bijdrage kan leveren aan het te bereiken resultaat. Er wordt bijvoorbeeld geen woonvoorziening of aanpassing gerealiseerd als het te bereiken resultaat ook bereikt kan worden door de hulp van huisgenoten. Van huisgenoten mag verwacht worden dat ze, bijvoorbeeld, was – in en uit de machine halen die op zolder staat. In deze

situatie zal een cliënt daarom niet in aanmerking komen voor bijvoorbeeld een traplift of een andere voorziening zoals een verhuizing.

Artikel 5.3.3 Algemene en voorliggende voorzieningen

Bij woonvoorziening kan worden uitgegaan dat een aantal voorzieningen als algemeen gebruikelijke kunnen worden beschouwd. Het zijn voorzieningen die ook gebruikt worden door mensen zonder beperking en breed (in de reguliere handel) verkrijgbaar zijn, o.a. in bouwmarkten. Verwacht mag worden dat mensen tijdig maatregelen treffen om de woning te kunnen blijven gebruiken, ook al worden ze ouder of neemt de beperking toe, bijvoorbeeld door adequate vervanging van het sanitair of, bij het leggen van nieuwe vloeren, door het verwijderen van drempels. Wat algemeen gebruikelijk is, is ook aan maatschappelijke ontwikkelingen onderhevig en kan in de loop der jaren veranderen. De lijst van algemeen gebruikelijke voorzieningen is toegevoegd als bijlage 4 bij deze beleidsregels.

Voor kortdurend gebruik (maximaal 6 maanden) zijn losse woonvoorzieningen te leen via een uitleendepot van thuiszorgaanbieders of hulpmiddelen-leveranciers.

Artikel 5.3.4 Primaat van verhuizen

Als vaststaat dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is wordt eerst door het college beoordeeld of verhuizing naar een reeds aangepaste woning of naar een goedkoper en gemakkelijker aan te passen woning een adequate oplossing is. In de jurisprudentie is het hanteren van het primaat van de verhuizing geaccepteerd door de Centrale Raad van Beroep. Indien overwogen wordt om het primaat van verhuizing toe te passen zullen een aantal factoren, overwogen worden:

- welke voorzieningen nu en in de toekomst nodig zijn
- op welke termijn het probleem opgelost kan worden: in verband met de medische verantwoorde termijn
- sociale factoren: zoals de binding van de cliënt met de omgeving, aanwezigheid van mantelzorg en directe familie, aanwezigheid van belangrijke voorzieningen in de omgeving
- woonlasten en financiële draagkracht: Er moet een vergelijk gemaakt worden tussen de woonlasten in de oude en eventueel nieuwe woning
- vergelijking aanpassingskosten huidige versus nieuwe woonruimte
- mogelijke gebruiksduur van de aanpassing: Daarbij speelt de leeftijd van de bewoner een rol maar ook de vraag of, bij het verlaten van de woning, deze weer beschikbaar kan worden gesteld aan een persoon met beperkingen.

Een dergelijke zorgvuldige afweging van alle argumenten ligt aan het besluit voor verhuizing ten grondslag.

Artikel 5.3.5 Maatwerkvoorziening wonen

Een aanpassing kan pas worden uitgevoerd nadat de cliënt een beschikking heeft ontvangen. Indien een voorziening, nadat de werkzaamheden zijn aangevangen of voltooid, wordt aangevraagd, en niet meer is vast te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was, kan dat tot de conclusie leiden dat betrokkene zijn eigen verantwoordelijkheid heeft genomen en zelf zijn probleem heeft kunnen oplossen zodat ondersteuning niet nodig is.

Uitgangspunt is de goedkoopst adequate voorziening. Om tot een bepaling van de goedkoopst adequate voorziening te komen kan (indien nodig) een bouwkundig advies worden aangevraagd. Losse voorzieningen zijn veelal voorliggend op bouwkundige woonvoorzieningen. Een losse tillift is bijvoorbeeld te verkiezen boven een plafondlift.

Voor het kwaliteitsniveau van de aanpassing wordt aangesloten bij de eisen van het Bouwbesluit en aan wat algemeen gebruikelijk is in de sociale woningbouw. De aanpassingen mogen geen betrekking hebben op een hoger niveau dan het niveau van voorzieningen in de sociale woningbouw, zoals bij

grotere of luxere woningen worden geen extra voorzieningen zoals bijvoorbeeld extra automatische deuropeners, aangebracht.

Wij onderscheiden de volgende woonvoorzieningen:

Losse woonvoorzieningen; voorzieningen die niet nagelvast, dus verplaatsbaar zijn (bijvoorbeeld een toiletstoel, douchestoel, tillift).

Waar mogelijk wordt uit het oogpunt van herbruikbaarheid gekozen voor verstrekking van losse woonvoorzieningen. Ook in situaties waarin mensen wachten op opname in een zorginstelling of wanneer zij terminaal zijn, wordt bij voorkeur gewerkt met losse woonvoorzieningen.

Bouwkundige woonvoorziening; nagelvaste voorzieningen (bijvoorbeeld een douchezitje aan de muur of een ophoging van de tegels bij de voordeur).

Artikel 5.3.6 Uitzonderingen:

In een aantal situaties zal geen sprake zijn van een resultaatsverplichting van het college omdat in die situaties sprake is van een bijzondere woonsituatie:

- woningen die niet als zelfstandige woning dienst doen (hotels, pensions, trekkerswoonwagens)
- woningen die niet bedoeld zijn voor permanente bewoning (tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen)
- (een) verhuurde kamer of kamers
- specifiek op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten of voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden.

Het treffen van woonvoorzieningen in één van bovenstaande woonvormen is in het kader van de Wmo dan niet meer mogelijk.

Meerdere hoofdverblijven

Een woonvoorziening wordt verleend als de cliënt zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen.

In uitzonderingssituaties is er sprake van twee hoofdverblijven bijvoorbeeld bij kinderen van gescheiden ouders, die in co-ouderschap door beide ouders worden opgevoed en daadwerkelijk de ene helft van de tijd bij de ene ouder wonen en de andere helft van de tijd bij de andere ouder. In die situatie kunnen, indien niet anders mogelijk, twee woningen aangepast worden, als deze beide woningen binnen de gemeente Voorst liggen.

Bezoekbaar maken

Wanneer de cliënt in Wlz-instelling woont kan één woning waar hij regelmatig op bezoek komt (bijvoorbeeld van ouders) bezoekbaar gemaakt worden. Bezoekbaar houdt in dat de cliënt toegang tot de woning, één verblijfsruimte (bijvoorbeeld de woonkamer) en het toilet heeft. Er worden geen aanpassingen vergoed om logeren mogelijk te maken.

Artikel 5.4 Vervoersvoorzieningen

Artikel 5.4.1 Inleiding en afbakening

Vervoer wordt als zodanig nadrukkelijk genoemd in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015. Vervoer draagt bij aan het zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen in de eigen omgeving. Het resultaat van een maatwerkvoorziening is dat een cliënt voldoende zelfredzaam is en in staat is te participeren in de maatschappij.

De vervoersvoorziening richt zich op het vervoer in de directe woon- en leefomgeving. Hierbij moet gedacht worden aan verplaatsing in een straal van 15 tot 20 kilometer rond de woning. Uit jurisprudentie blijkt dat om te kunnen participeren de cliënt de mogelijkheden moet hebben om jaarlijks lokaal en regionaal max. 2000 km te kunnen reizen. Bovenregionale vervoersdoelen vallen buiten de reikwijdte van de Wmo. Buiten dit gebied kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het bovenregionale vervoer, in dit geval Valys.

Artikel 5.4.2 Eigen kracht en sociaal netwerk

De cliënt moet zich ervan bewust te zijn dat hij eerst uitgaat van zijn eigen mogelijkheden en de mogelijkheden van zijn sociaal netwerk.

Eigen kracht oplossingen zijn bijvoorbeeld:

- Een vervoermiddel zoals een auto, een scooter, een fiets (met trapondersteuning) of een ander zelf aangeschaft vervoermiddel, waarmee in de vervoersbehoefte kan worden voorzien
- Het regulier openbaar vervoer Het openbaar vervoer (OV) bestaat uit trein, bus, tram en metro. Het OV-beleid gaat uit van de inclusieve samenleving, waarbij het regulier openbaar vervoer ook toegankelijk moet zijn voor personen met een beperking.

Van de cliënt wordt ook verwacht dat hij de mogelijkheden verkent om bij het sociaal vervoer een beroep te doen op de sociale omgeving. Te denken valt aan vervoer naar de kerk, vereniging of club. Vaak kan het vervoer gebundeld of gecombineerd worden. Door samen te reizen wordt de participatie gestimuleerd.

Artikel 5.4.3 Algemene- en voorliggende voorzieningen

Het PlusOV is een algemene voorziening. Hiervan zal de cliënt, eventueel met behulp van zijn sociaal netwerk, gebruik kunnen maken. Ook is het openbaar vervoer steeds vaker toegankelijk en bruikbaar voor cliënten met een beperking, bijvoorbeeld door gebruik te maken van de assistentie van de NS.

Andere wettelijke regelingen gaan voor op de Wmo. In het kader van de vervoersvoorzieningen kan gedacht worden aan de volgende regelingen:

- Valys-systeem voor bovenregionaal vervoer
- Vervoersregelingen in verband met werk
- Het vervoer in verband met vrijwilligerswerk
- Het vervoer in verband met het volgen van onderwijs
- Het vervoer in verband met bezoek aan medisch behandelaars of therapie (bijvoorbeeld het zittend ziekenvervoer)
- Vervoer voor Wlz-instellingsbewoners.

Artikel 5.4.4 Primaat collectief vervoer

Als vaststaat dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is om zelfredzaam te zijn en te kunnen participeren, wordt eerst beoordeeld of gebruik van collectief vervoer een oplossing biedt. Het collectief vervoer is een open systeem waarvan iedereen in het vervoersgebied gebruik kan maken. Het gaat om vervoer van deur tot deur, op bestelling. Er wordt gereden met (rolstoel-) taxibusjes of een gewone taxi (personenauto). Met het collectief vervoer kan de cliënt binnen een straal van ongeveer 20 kilometer reizen.

Artikel 5.4.5 Maatwerkvoorzieningen vervoer

Als de cliënt niet geholpen kan worden door middel van zijn eigen kracht, sociaal netwerk of een collectieve voorziening zal een passende maatwerkvoorziening worden ingezet. Ook hierbij geldt het principe goedkoopst adequaat.

Met de door het college gecontracteerde leverancier zijn afspraken gemaakt welke voorzieningen binnen het zogenaamde “kernassortiment” geleverd worden, de samenstelling van dit pakket is zodanig dat er voor iedere cliënt een passende maatwerkvoorziening geleverd kan worden. De leverancier van het hulpmiddel stelt in overleg met de cliënt vast hoe het hulpmiddel technisch wordt uitgevoerd om te voldoen aan het functioneel programma van eisen. Hierbij worden de voor de cliënt noodzakelijke opties en individuele aanpassingen aan het hulpmiddel meegenomen.

Gewenning- en haalbaarheidslessen:

Door de leverancier kunnen gewenning of haalbaarheidslessen gegeven worden.

Artikel 5.4.6 Uitgesloten doelen

Geen voorziening binnen de kaders van de Wmo wordt toegekend voor:

- recreatie en ontspanning die niet tot het standaardlevenspatroon behoren
- woon-werkverkeer, want het UWV kent daarvoor voorzieningen toe en ook de WSW biedt mogelijkheden
- vrijwilligerswerk, want de Centrale Raad van Beroep gaat er van uit dat de organisatie, waarvoor het werk wordt verricht, betaalt
- vervoer van en naar medische behandelaars, want de Regeling Zorgverzekering kent voorliggende voorzieningen. In de jurisprudentie komen spaarzame uitzonderingen voor bij een medische noodzaak en daardoor is een zorgvuldige afweging nodig
- vervoer van en naar dagopvang of dagbesteding; (vanaf september 2017 kan gebruik worden gemaakt van plusOV)
- onderwijs, want er zijn voorliggende voorzieningen, zoals leerlingenvervoer op grond van de onderwijswetgeving en voorzieningen via het UWV, de voormalige Wet Rea-voorzieningen.

Artikel 5.5 Rolstoelvoorzieningen

Artikel 5.5.1 Inleiding en afbakening

Een rolstoel is bedoeld voor het verplaatsen in en om de woning en is essentieel om de zelfredzaamheid en participatie van een cliënt te verbeteren of te behouden. Het hoeft niet zo te zijn dat de cliënt de gehele dag is aangewezen op een rolstoel. Als de cliënt bijvoorbeeld wel een kleine afstand te voet (bijvoorbeeld 50 meter) kan afleggen, maar daarna is aangewezen op zittend verplaatsen, dan kan hij of zij op een rolstoelvoorziening aangewezen zijn. Het moet dan veelal wel duidelijk zijn dat andere loophulpmiddelen (zoals een rollator of trippelstoel) geen oplossing bieden voor het verplaatsingsprobleem. Ook individuele aanpassingen en accessoires aan een rolstoel kunnen vallen onder de maatwerkvoorziening rolstoel.

Artikel 5.5.2 Eigen kracht en sociaal netwerk

Het inzetten van de eigen kracht door de cliënt kan zich vertalen in het met eigen middelen huren of aanschaffen van een rolstoel, bijvoorbeeld op internet of bij leveranciers. Dit zal meestal eenvoudige (incidenteel) rolstoelen betreffen. Ook het lenen van een rolstoel bij derden (kennissen bijvoorbeeld) kan een tijdelijk oplossing bieden, bijvoorbeeld nodig is bij het maken van een uitstapje.

Artikel 5.5.3 Algemeen gebruikelijke voorzieningen:

Accessoires die niet medisch noodzakelijk zijn worden doorgaans als algemeen gebruikelijke beschouwd en daarom niet vergoed. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan:

- Boodschappenmand of bagetas
- Tweede spiegel op de rolstoel
- Regenpak/-kleed

- Winterbekleding, been-/voetzak
- Rolstoelhandschoenen of bandenpomp

Andere wettelijke regelingen gaan voor op de Wmo. In het kader van de rolstoelvoorzieningen kan gedacht worden aan de volgende regelingen:

- Uitleenmogelijkheid bij tijdelijke noodzaak op grond van de Zvw
- Rolstoelvoorziening op grond van de Wlz
- Trippelstoelen kunnen op grond van de zorgverzekeringswet worden verstrekt. Een rollator wordt alleen in uitzonderingssituatie nog door de zorgverzekering verstrekt. Dit hulpmiddel wordt meestal als algemeen gebruikelijke voorziening beschouwd.

Artikel 5.5.4 Maatwerkvoorziening rolstoel:

Als blijkt dat de cliënt, al dan niet met behulp van een algemene- of voorliggende voorziening, niet in zijn verplaatsingsbehoefte kan voorzien kan een rolstoel verstrekt worden.

Er wordt onderscheidt gemaakt in de volgende rolstoelvoorzieningen:

- Handmatig voortbewogen rolstoel
- Elektrisch voortbewogen rolstoel
- Aanpassingen aan de rolstoel.

Met aanpassingen aan de rolstoel wordt het volgende bedoeld:

De meeste rolstoelen worden in een standaarduitvoering geleverd. Bij de keuze van de rolstoel zal worden gezocht naar een rolstoel die in de standaarduitvoering zo passend mogelijk is en ook zoveel mogelijk tegemoetkomt aan de eisen van de cliënt. Toch zal in een aantal gevallen aanpassingen noodzakelijk zijn om de rolstoel tot een passend middel te maken. Soms bestaat het aanpassen van de rolstoel uit het toevoegen van standaard rolstoelonderdelen. In andere gevallen zal een aanpassing individueel en op maat gemaakt moeten worden. Ook kunnen er accessoires op de rolstoel nodig zijn om de rolstoel tot een passend middel te maken.

Zowel de aanpassingen als de accessoires moeten medisch noodzakelijk zijn. Daarnaast moeten de aanpassingen en accessoires tot doel hebben om de rolstoel een passende voorziening te maken om de rolstoelgebruiker buitenshuis en/of binnenshuis te laten verplaatsen.

Artikel 5.5.5 Sportvoorziening

Een bijzondere groep maatwerkvoorzieningen die onder de rolstoelen valt zijn de sportvoorzieningen. Sporten kan een belangrijk middel tot participatie zijn. Wanneer het voor de cliënt zonder sporthulpmiddel niet mogelijk is om een sport te beoefenen en de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn -dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport-, kan een sportvoorziening worden verstrekt. Dat kan een sportrolstoel zijn maar ook een andere voor sport bedoelde voorziening.

Bij de beoordeling van de melding wordt uiteraard in eerste instantie nagegaan of er geen voorliggende voorzieningen, fondsen of andere subsidies zijn en of een persoon aan de criteria om in aanmerking te komen voor een sportvoorziening voldoet. Op grond van eerdere regelgeving Wmo en jurisprudentie kan worden gesteld dat het redelijk is om maximaal eens per 4 jaar hiervoor een vergoeding te verstrekken. De cliënt moet aannemelijk maken dat er sprake is van een actieve sportbeoefening. De ervaring leert dat sportclubs, sponsors of fondsen vaak bereid zijn een deel van de kosten te vergoeden. Bovendien kost sporten zonder beperking ook geld en mag van de cliënt zelf ook worden verwacht dat hij een deel van de kosten draagt.

De criteria om voor een sportvoorziening in aanmerking te komen zijn:

- Er is geen oplossing binnen de eigen kracht of het eigen netwerk
- Er bestaat geen aanspraak op een vergoeding via een voorliggende voorziening

- Puur recreatieve activiteiten worden niet onder sport gerekend.

Voorzieningen voor topsport worden uitgesloten van verstrekking op grond van de Wmo. Door middel van sponsoring of andere regelingen moet hier een oplossing voor worden gevonden.

De sportvoorziening wordt uitsluitend als Pgb verstrekt. Bij de verstrekking kan een algemeen gebruikelijk deel in mindering worden gebracht. Dit bedragen de kosten die een persoon zonder beperkingen in een gelijke situatie anders ook had moeten betalen.

Voor een sportvoorziening heeft het college een maximale vergoeding en eigen bijdrage vastgesteld, deze staat beschreven in het gemeentelijke Besluit Wmo.

Artikel 5.6 Begeleiding

Artikel 5.6.1 Inleiding en afbakening:

Onder Begeleiding wordt verstaan: activiteiten gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie van de cliënt opdat hij zo lang mogelijk in zijn eigen leefomgeving kan blijven (artikel 1.1.1 Wmo 2015).

Begeleiding kan zowel individueel als in een groep worden geboden.

Artikel 5.6.2 Eigen kracht en sociaal netwerk

Het college beoordeelt oplossingen in de vorm van de eigen kracht van cliënt, gebruikelijke zorg of de inzet van het sociaal netwerk. Van de partner kan verwacht worden dat gebruikelijke taken als begeleiding in de thuissituatie zoals bijhouden van de administratie of het nakomen van afspraken overgenomen wordt. Hierbij wordt rekening gehouden met de draagkracht van mantelzorgers. In geval van bijvoorbeeld dreigende overbelasting van de mantelzorger kan tijdelijk een maatwerkvoorziening worden toegekend ter ontlasting en stabilisatie.

Artikel 5.6.3 Algemene en voorliggende voorzieningen:

Als een cliënt niet vanuit zijn eigen mogelijkheden en sociaal netwerk zelfredzaam kan zijn wordt gekeken naar algemene of voorliggende voorzieningen. Hier wordt in ieder geval rekening gehouden met (niet limitatief):

- *Algemeen maatschappelijk werk:* Sensire maatschappelijk werk
- *MEE Veluwe:* kortdurende ondersteuning van mensen met een beperking. Zonder indicatie mogelijk
- *Welzijnsorganisaties:* als de cliënt gebruik kan maken van activiteiten aangeboden door een welzijnsorganisatie of een dorps- / buurthuis is er geen indicatie voor een maatwerkvoorziening
- *Ontmoetingsprojecten / vrijwilligers:* Als de cliënt gebruik kan maken van passende ontmoetingsprojecten of vrijwilligersinzet geboden door welzijnsorganisaties is er geen indicatie voor een maatwerkvoorziening.

Wettelijke voorliggende voorzieningen:

- *Participatiewet:* degenen die arbeidsverplichtingen hebben op grond van de Participatiewet hebben geen aanspraak op begeleiding groep ter vervanging van arbeid
- *Zorgverzekeringswet:* Persoonlijke verzorging en verpleging zijn onderdelen van de zorgverzekeringswet. In sommige gevallen zal voor de persoonlijke verzorging in het kader van begeleiding afstemming moeten worden gezocht met de wijkverpleegkundige om dubbele financiering te voorkomen
- *Wlz:* Cliënten die 24 uur per dag toezicht of ondersteuning nodig hebben dienen in eerste instantie een aanvraag in te dienen voor de Wlz

- *Jeugdwet*: opvoedingsondersteuning voor alle ouders en ouders van kinderen met een beperking, medisch kinderdagverblijf, specialistische hulp thuis of tijdelijke opname worden op grond van de Jeugdwet geboden. Begeleiding kan in sommige gevallen ondersteunend op de opvoedondersteuning thuis ter bevordering van de zelfredzaamheid van ouders worden geboden. Aanspraak op de Jeugdwet is er voor kinderen tot 18 jaar. In sommige gevallen kan de doelgroep van het 18e tot en met het 23ste jaar gebruik blijven maken van de Jeugdwet
- *Arbeidsvoorzieningen*: op grond van de Ziektewet, WIA, Wajong, WSW en Participatiewet zijn er mogelijkheden voor aangepast werk. Het uitgangspunt is dat als aangepast werk of speciaal onderwijs op grond van genoemde regelingen niet mogelijk is dat dan begeleiding groep (dagbesteding) kan worden overwogen. Ook vrijwilligerswerk wordt hierin meegenomen.

Artikel 5.6.4 Maatwerkvoorziening begeleiding

Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot het oplossen van het probleem zal het college compenseren met een maatwerkvoorziening. Een maatwerkvoorziening begeleiding heeft de volgende twee doelen:

- De zelfredzaamheid en participatie van het gezin/ de cliënt is verbeterd of blijft behouden door het bieden van hulp gericht op het verbeteren, stabiliseren of behouden van de fysieke of geestelijke gezondheid van het individu
- Cliënt kan thuis zorgen voor kinderen of huisgenoten die tot zijn gezin behoren.

Activiteiten behorende bij de maatwerkvoorziening begeleiding worden beschreven in bijlage 1 bij deze beleidsregels.

Artikel 5.6.5 Begeleiding individueel

De medewerker MN Voorst beoordeelt het doel van de begeleidingsactiviteiten en stelt vast of er individuele begeleiding nodig is. Hij beoordeelt ook:

- welke begeleidingsactiviteiten nodig zijn
- hoeveel tijd daar per keer mee gemoeid is
- en hoe vaak die plaats vinden per dag/week
- of begeleiding planbaar of niet planbaar is (kan de cliënt een hulpverlener oproepen?)
- en of en zo ja in welke mate er toezicht nodig is.

Lichte individuele begeleiding:

Van lichte hulpverlening is sprake in stabiele situaties, waarin weinig tot geen gedragsproblemen zijn en waar overwegend / hoofdzakelijk planbaar gestuurd moet / kan worden.

In deze situaties is er meestal toezicht nodig bij het uitvoeren van activiteiten en handeling. Met enige aansturing, eventueel op afstand is cliënt zelfredzaam.

Matige individuele begeleiding:

Van matige hulpverlening is sprake in stabiele situaties, die af en toe ook een instabiel karakter hebben. Er zijn enige gedragsproblemen waar op enkele keren per week, niet altijd goed planbaar, gestuurd moet worden. De hulpverlening is gericht op het versterken en daadwerkelijk ondersteunen van de cliënt tijdens het uitvoeren van activiteiten. Dit kan betekenen dat de meeste activiteiten gezamenlijk moeten worden uitgevoerd of dat de hulpverlener daadwerkelijk aanwezig moet zijn zodat cliënt tot activiteit komt.

Zware individuele begeleiding:

Van zware hulpverlening is sprake in (regelmatig) instabiele situaties. Er zijn gedragsproblemen waar op meerdere keren per week, moeilijk planbaar, gestuurd moet worden. Deze cliënten zijn meestal

dusdanig ondersteuningsafhankelijk dat er sprake is van een overname van taken. De regie van de cliënt moet regelmatig/structureel door de hulpverlener overgenomen worden om een cliënt zelfredzaam te laten zijn en te laten participeren.

Artikel 5.6.6 Begeleiding groep (dagbesteding)

De medewerker MN Voorst beoordeelt het doel van de begeleidingsactiviteiten en stelt vast of er dagbesteding nodig is, omdat er behoefte is aan andersoortig dagprogramma dan werk of school, of ten behoeve van structurering van de dag of ontlasting van mantelzorg. Hij beoordeelt ook hoeveel dagdelen daar per week mee gemoeid zijn op basis van het doel.

Dagbesteding licht:

Een lichte vorm van dagbesteding is geboden bij cliënten die moeite hebben met het zelfstandig invullen van hun dag of week. Deze cliënten kunnen bijvoorbeeld lichte cognitieve beperkingen hebben waardoor een regelmatige weekstructuur noodzakelijk is. Met enige sturing kunnen cliënten tijdens de dagbesteding zelfstandig functioneren.

Dagbesteding medium:

De dagbesteding medium is nodig bij cliënten met bijvoorbeeld matige cognitieve, psychische of lichamelijke beperkingen. Dat betekent dat cliënten niet zelfstandig tot activiteiten komen. Deze cliënten hebben vaak een intensievere vorm van dagbesteding nodig om een weekstructuur aan te kunnen houden.

Dagbesteding complex/ gespecialiseerd:

Bij deze vorm van dagbesteding is intensieve ondersteuning nodig. Vaak hebben cliënten meerdere beperkingen waardoor overname van activiteiten nodig is. Ze zijn afhankelijk van hulpverlening om deel te kunnen nemen aan activiteiten en het dagelijkse leven. Deze cliënten zijn meestal niet in staat om zelfstandig structuur aan te brengen aan hun dagelijks leven. Frequent toezicht is hierbij nodig.

Voor een beschrijving van de mate van beperkingen wordt verwezen naar bijlage 5 van de beleidsregels.

Artikel 5.6.7 Persoonlijke verzorging

Persoonlijke verzorging in het kader van de Wmo wordt uitsluitend toegekend in combinatie met Begeleiding of Regie op het gestructureerd huishouden. Dit betreft uitsluitend cliënten met een zintuiglijke, of verstandelijke beperking, of psychiatrische problematiek bestaande uit ondersteuning en begeleiding bij het laten uitvoeren van algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL). Regie op het gestructureerd huishouden kan zijn:

- de cliënt helpen om zijn schoonmaakondersteuning te regelen
- samen opwerken in het huishouden (= praktische thuiszorg)

5.7. Kortdurend verblijf

Artikel 5.7.1 Inleiding en afbakening

Kortdurend verblijf ook wel deeltijdverblijf genoemd doet zich voor in situaties waarin de mantelzorger geheel of gedeeltelijk de zorg voor cliënt als gevolg van (dreigende) overbelasting niet meer uit kan voeren en waarvoor ook het eigen netwerk geen oplossing kan bieden. Het doel van kortdurend verblijf is het tijdelijk overnemen van het toezicht op een cliënt die permanent, 24 uur per dag toezicht nodig heeft.

Artikel 5.7.2 Eigen kracht en sociaal netwerk

Bij kortdurend verblijf wordt eerst onderzocht of binnen het eigen mogelijkheden van de mantelzorger een oplossing voor de overbelasting kan worden gevonden. Te denken valt aan een familielid of persoon uit het sociale netwerk die een middag of weekend de zorg overneemt.

Artikel 5.7.3 Algemene en voorliggende voorzieningen

Is dat niet of niet voldoende het geval dan beoordeelt het college of voorliggende voorzieningen een oplossing kunnen bieden. Hierbij kan gedacht worden aan een steunpunt mantelzorg dat informatie kan verstrekken over voorzieningen, of een vrijwilligerssteunpunt dat kan bemiddelen voor een vrijwilliger. In sommige gevallen kan een maatwerkvoorziening in vorm van dagbesteding een oplossing zijn voor de overbelasting van de mantelzorger.

Ook wordt er beoordeeld of de cliënt een indicatie voor Zvw-persoonlijke verzorging en verpleging heeft. Wanneer deze zorg door de partner, ouder, volwassen kind en/of andere huisgenoot zelf wordt geleverd via een pgb, kan dit een reden zijn voor (dreigende) overbelasting. De overbelasting kan in dit geval worden verminderd wanneer de mantelzorger in plaats van zelf de persoonlijke verzorging te leveren, deze inkoop in de vorm van zorg in natura door een thuiszorgaanbieder. Deze oplossing is voorliggend aan een maatwerkvoorziening.

Ten slotte wordt er rekening gehouden met de afbakening met de Zvw en Wlz.

Artikel 5.7.4 Maatwerkvoorziening kortdurend verblijf

Kortdurend verblijf kan aan de orde zijn bij een cliënt die een zodanige beperking heeft dat hij een mantelzorger nodig heeft om de handelingen en activiteiten die hij zelf niet (meer) kan doen, voor hem te verrichten, dan wel om toezicht te houden in verband met gedrags- en of gezondheidsproblematiek.

Criteria om in aanmerking te komen voor kortdurend verblijf zijn:

- cliënt heeft beperkingen, chronische psychische of psychosociale problemen
- cliënt is gezien de zorgbehoefte aangewezen op zorg gepaard gaand met permanent toezicht en
- ontlasting van de persoon die gebruikelijke zorg of mantelzorg aan de cliënt levert, is noodzakelijk.

De omvang van kortdurend verblijf is afhankelijk van wat noodzakelijk is in de specifieke situatie van de cliënt. Er is een maximum van 3 etmalen per week gesteld omdat het logeren betreft. Bij meer dan 3 etmalen is er sprake van opname waarvoor een indicatie op grond van de Wlz moet worden gesteld. Het is denkbaar dat hierop in specifieke situaties een uitzondering kan worden gemaakt om bijvoorbeeld verblijf van een week, zodat mantelzorg op vakantie kan, mogelijk te maken. Dan moet wel vaststaan dat andere oplossingen, zoals bijvoorbeeld respijtzorg vergoed door de ziektekostenverzekeraar, geen optie zijn.

In de instelling waar cliënt kortdurend verblijft, wordt de dagelijkse zorg overgenomen. Wanneer verpleging nodig is, moet dit apart op grond van de Zvw worden geïndiceerd. Behandeling behoort nadrukkelijk niet bij kortdurend verblijf.

HOOFDSTUK 6 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 6.1 Waardering mantelzorgers

Artikel 6.1.1 Omschrijving Mantelzorger

Mantelzorger is die persoon die zorg verleent ter vervanging van zorg die wordt verleend op grond van de Zorgverzekeringswet (Zvw), de Wet langdurige zorg (Wlz) en/of de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) én waarvoor de cliënt een indicatie zou hebben.

Er bestaan twee soorten mantelzorgwaardering:

- materiële waardering: bijvoorbeeld VVV-bon
- immateriële waardering: bijvoorbeeld mantelzorgarrangement

Artikel 6.1.2 Criteria om in aanmerking te komen voor mantelzorgwaardering:

- Cliënt (mantelzorgontvanger) woont in de gemeente Voorst, en
- Cliënt heeft meerdere uren per week thuiszorg voor persoonlijke verzorging. De mantelzorger biedt daarnaast of grotendeels de zorg, en/of
- De mantelzorger biedt minstens 7 uur per week zorg bij individuele begeleiding, persoonlijke verzorging en verpleging of in een combinatie hiervan, niet zijnde zorg voor een cliënt die in een “intramurale setting” is opgenomen. Uitzondering hierop is een (nog) niet verzilverde Wlz-indicatie bij complexe problematiek en een passende woonvoorziening niet is gevonden voor de cliënt, en/of
- De mantelzorger ondersteunt bij het huishouden voor minimaal 3 uur per week (en dit wordt niet bekostigd als maatwerkvoorziening)
- De mantelzorger in het vorig jaar een mantelzorgwaardering heeft ontvangen en nog steeds mantelzorger is, en/of
- De mantelzorger als zodanig bekend is bij het Steunpunt Mantelzorg of bij het Maatschappelijk Netwerk Voorst in de gemeente Voorst, en/of
- De mantelzorger nog niet bekend is als mantelzorger maar dit feitelijk wel is geweest in de laatste drie maanden voor minimaal voor 7 uur per week
- De aanvraag moet in het 4^e kwartaal van het betreffende jaar gedaan worden.

Artikel 6.1.3 Vaste weigeringsgronden:

Een mantelzorgwaardering wordt niet verstrekt:

- Bij een kortdurende situatie en er uitzicht bestaat op herstel binnen 3 maanden
- Bij gebruikelijk zorg waaronder begeleiding op het gebied van maatschappelijke participatie, begeleiden van de cliënt bij het normale verkeer binnen de persoonlijke levenssfeer zoals bijvoorbeeld bezoek aan familie, vrienden, artsen
- Het ondersteunen bij of overnemen van taken die bij een gezamenlijk huishouden horen zoals bijvoorbeeld de administratie, koken, boodschappen en huishoudelijke taken
- Gebruikelijke persoonlijke verzorging van een kind met een normaal ontwikkelingsprofiel wat het kind vanwege de leeftijd niet zelf kan uitvoeren
- Het boodschappen doen en bereiden van maaltijden nu hiervoor andere voorzieningen beschikbaar zijn en dit niet onder de Wmo valt
- Schoonmaken van gezamenlijke ruimtes in een wooneenheid met meerder bewoners.

Artikel 6.2 Betrekken ingezetenen bij het beleid

De cliëntenraad maatschappelijke ondersteuning is als belangenbehartiger betrokken bij het opstellen van deze beleidsregels en heeft hierover geadviseerd.

HOOFDSTUK 7 INWERKINGTREDING EN CITEERTITEL

Artikel 7.1. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2017.
2. De beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorst 2007 worden met ingang van 1 januari 2017 ingetrokken.
3. Dit besluit wordt aangehaald als: Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Voorst 2017.

Vastgesteld door burgemeester en wethouders van de gemeente Voorst in de vergadering van 20 december 2016

De secretaris,
E.J.M. van Leeuwen

De burgemeester,
drs. J.T.H.M. Penninx

Bijlage 1 Activiteiten en participatie (en beperkingen en participatieproblemen)

Hieronder staan groepsgewijs de 'activiteiten' en 'participatie', die ten aanzien van de problematiek rond Begeleiding het meest relevant zijn. Activiteiten zijn onderdelen van iemands handelen. Beperkingen zijn de moeilijkheden die iemand heeft met het uitvoeren van activiteiten. Participatieproblemen zijn problemen die iemand heeft met het deelnemen aan het maatschappelijk leven. De Onderzoeker objectificeert de beperkingen en participatieproblemen van de Inwoner. De activiteiten, beperkingen en problemen, die hier vermeld staan, zijn afgeleid van en afkomstig uit de International classification of functioning, disability and health (ICF).

Om in aanmerking te komen voor één of meer bouwstenen (maatwerkvoorziening Begeleiding) moet er onder andere sprake zijn van matige tot zware beperkingen op één of meer in de groepen 7 en 8:

Sociale redzaamheid:

problemen oplossen, besluiten nemen en gevolgen inschatten
initiëren + uitvoeren van eenvoudige taken (bv. eten maken, de was doen)
routine regelen: structuur in dagindeling
dagelijkse routine regelen: structuur in dagindeling
dagelijkse bezigheden: activiteiten plannen/uitvoeren
kunnen lezen, schrijven en rekenen
zelf geld beheren, weten hoe je iets koopt en betaalt
zelf allerlei administratieve zaken afhandelen
zich redden bij het gebruik van openbaar vervoer
zich redden in winkels, postkantoor, bank, etc.
communicatie: begrijpen wat anderen zeggen
communicatie: zich begrijpelijk maken naar anderen
communicatie: een gesprek voeren
hulpmiddelen voor communicatie gebruiken (telefoon, computer, etc.)

Bewegen en verplaatsen

lichaamspositie veranderen (opstaan uit stoel, knielen en opstaan)
fijne handbewegingen maken (bijv. geld tellen, toetsen indrukken)
zich voortbewegen binnenshuis, zonder hulp of hulpmiddelen
zich verplaatsen buitenshuis (> kilometer) zonder hulp/hulpmiddelen

Verder kunnen er onder andere beperkingen zijn in de groepen:

Persoonlijke verzorging

zich wassen: delen van lichaam of gehele lichaam
zich kleden: aankleden en uitkleden
naar toilet gaan en zich reinigen
eten en drinken

Huishoudelijk leven

boodschappen voor het dagelijks leven doen
maaltijden bereiden: broodmaaltijd
maaltijden bereiden: warme maaltijd
licht poetswerk in huis; kamers opruimen

huishoudelijk leven - Huis schoonmaken, stofzuigen, wc/badkamer reinigen
kleding/linnengoed wassen ("de was doen")
huishoudelijke apparaten gebruiken (wasmachine, stofzuiger, strijkijzer)
huishoudelijke spullen in orde houden (kleding, planten, apparaten)
anderen in huishouden helpen met zelfverzorging
anderen helpen bij bereiden maaltijden, eten, etc.
dagelijkse organisatie van het huishouden

Sociale relaties en maatschappelijk leven

relaties met familie onderhouden
zelfstandig met anderen contacten opbouwen
zelfstandig met anderen (vrienden) contacten onderhouden
zelfstandig aan clubs en verenigingen deelnemen
vrijtijdsbesteding buitenshuis: naar sport, theater, café, etc.
zelfstandig naar algemene voorzieningen gaan (zoals winkels, bibliotheek)

Werk

betaalde baan in en bedrijf, kantoor, enzovoort
betaalde baan in de sociale werkvoorziening
baan in het kader van een arbeidsintegratie-traject
vrijwilligerswerk, meer dan 16 uur per week
een betaalde baan zoeken en krijgen
een dagtaak uitvoeren, een vast werkritme aanhouden
betaald werk doen: voltijds
betaald werk doen: deeltijd
niet-betaald werk doen in vrijwillige verbanden
dagbesteding

Huisvesting

uithuiszetting, dakloosheid
aanhoudende overlast veroorzaken voor omwonende
huur betalen
klein onderhoud woonruimte

Bijlage 2 Activiteiten vallend onder de Maatwerkvoorziening

Begeleiding

Het oefenen of ondersteunen bij het oefenen met het aanbrengen van (dag)structuur of het voeren van regie. Het kan hierbij gaan om hulp bij:

- het initiëren of compenseren van eenvoudige of complexe taken, besluiten nemen en gevolgen daarvan wegen
- het regelen van randvoorwaarden op het gebied van wonen, onderwijs, werk, inkomen, iets kopen/betalen, het stimuleren tot en voorbereiden van een gesprek met dit type instanties (dit betreft niet het meegaan naar- aanwezig zijn bij het gesprek)
- het plannen, stimuleren en voorbespreken van activiteiten
- het initiëren of compenseren van op/bijstellen van dag/weekplanning, dagelijkse routine
- het inzicht geven in (mogelijke) gevolgen van besluiten
- zich aan regels, afspraken houden, corrigeren van besluiten of gedrag

Het ondersteunen bij praktische vaardigheden / handelingen ten behoeve van de zelfredzaamheid: Het kan hierbij gaan om hulp bij:

- het uitvoeren of overnemen van eenvoudige of complexe taken/activiteiten, of bij oplossen van praktische problemen die buiten de dagelijkse routine vallen
- het uitvoeren van vaardigheden die geleerd zijn tijdens Zvw- of GGZ-behandeling, zoals sociale vaardigheden
- het beheren van (huishoud)geld
- de administratie (alleen in de zin van oefenen)
- het gebruik van het openbaar vervoer (alleen in de zin van oefenen)
- of overnemen van post openmaken, voorlezen en regelen afhandeling praktische zaken
- of overnemen van oppakken, aanreiken, verplaatsen van dagelijks noodzakelijke dingen, zoals het oppakken van dingen die op de grond zijn gevallen als een leesbril, het aanreiken van dingen die buiten bereik zijn geraakt, zoals een kussen, het verplaatsen van een boek, telefoon en dergelijke
- het plannen en stimuleren van contact in persoonsgebonden sociale omgeving
- communicatie in de persoonsgebonden omgeving bij bijvoorbeeld afasie.

Het bieden van toezicht:

- op- en het aansturen van gedrag ten gevolge van een stoornis, thuis of elders
- gericht op het bieden van fysieke zorg, zodat tijdig in kan worden gegrepen bij bijvoorbeeld valgevaar, of complicaties bij een ziekte en medicijngebruik.

Oefenen met het aanbrengen van structuur, cq het voeren van regie en/of het uitvoeren van handelingen die zelfredzaamheid tot doel hebben ten behoeve van de:

- *cliënt*: oefenen met vaardigheden (al dan niet aangeleerd tijdens Zvw- of GGZ- behandeling) zoals het gebruik van een geleidestok en gebruik hulpmiddelen voor communicatie, stimuleren van wenselijk gedrag, inslijpen van gedrag
- *cliënt*: instructie bij persoonlijke verzorging
- *mantelzorger/gebruikelijkezorger*: hoe om te gaan met de gevolgen van de aandoening, stoornis of beperking van de Inwoner
- *auditief gehandicapte cliënt of leden van zijn sociale netwerk*: communicatietraining

Het begeleiden:

- in verband met ernstig tekortschietende vaardigheden in het zelfregelend vermogen (dagelijkse bezigheden regelen, besluiten nemen, plannen en uitvoeren van taken, beheerszaken regelen, communicatie, sociale relaties, organisatie van de huishouding, persoonlijke zorg)
- bij sociaal-emotionele problematiek die samenhangt met de stoornis
- bij de mogelijke integratie in de samenleving en de sociale participatie (bijvoorbeeld hulp bij de opbouw van een sociaal netwerk) met als doel zelfredzaamheid
- bij de mogelijke integratie in de samenleving, met extra aandacht voor ontwikkeltrajecten op het vlak van wonen, sociaal netwerk (doelgericht toepassen van methoden van casemanagement).

Bijlage 3 Richtinggevende tijden Huishoudelijke ondersteuning

Alleenstaande in een seniorenwoning / flatwoning

Activiteit	Minuten	Uren p/w
Boodschappen doen voor dagelijks leven	60 per week	1 u.
Broodmaaltijd bereiden	15 per keer	1u.45
Warme maaltijd bereiden	30 per keer	3u.30
Licht huishoudelijk werk	60 per week	1 u.
Zwaar huishoudelijk werk	90 per week	1u.30
Textielverzorging (was)	60 per week	1u.

Veel voorkomende situaties	Minuten	Uren p/w
Licht + zwaar huishoudelijk werk	150	2u.30
Licht huishoudelijk werk + textielverzorging	120	2 u.
Zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	150	2u.30
Licht + zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	210	3u.30
Broodmaaltijden (7x) + licht + zwaar huishoudelijk werk + was	315	5u.15

Alleenstaande in een eengezinswoning / grote flatwoning

Activiteit	Minuten	Uren p/w
Boodschappen doen voor dagelijks leven	60 per week	1 u.
Broodmaaltijd bereiden	15 per keer	1u.45
Warme maaltijd bereiden	30 per keer	3u.30
Licht huishoudelijk werk	60 per week	1 u.
Zwaar huishoudelijk werk	180 per week	3 u.
Textielverzorging (was)	60 per week	1u.

Veel voorkomende situaties	Minuten	Uren p/w
Licht + zwaar huishoudelijk werk	240	4u.
Licht huishoudelijk werk + textielverzorging	120	2 u.
Zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	240	4 u.
Licht + zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	300	5 u.
Broodmaaltijden (7x) + licht + zwaar huishoudelijk werk + was	405	6u.45

Twee- / meer persoonshuishouden (woonsituatie is hier niet van belang)

Activiteit	Minuten *)	Uren p/w
Boodschappen doen voor dagelijks leven	60 per week	1 u.
Broodmaaltijd bereiden	15 per keer	1u.45
Warme maaltijd bereiden	30 per keer	3u.30
Licht huishoudelijk werk	90 per week	1u.30
Zwaar huishoudelijk werk	180 per week	3 u.
Textielverzorging (was)	90 per week	1u.30

*) eventueel plussen, wat inhoudt dat extra tijd geïndiceerd kan worden bij grotere leefeenheden, aanwezigheid kleine kinderen, extra bewassing, etc..

Veel voorkomende situaties	Minuten	Uren p/w
Licht + zwaar huishoudelijk werk	270	4u.30
Licht huishoudelijk werk + textielverzorging	180	3u.
Zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	270	4u.30
Licht + zwaar huishoudelijk werk + textielverzorging	360	6 u.
Broodmaaltijden (7x) + licht + zwaar huishoudelijk werk + was	465	7u.45

Toevoegen of aftrekken tijden in verband met kinderen in leefeenheid

Leefeenheid: Eén of twee oudergezin		Aanpassen normtijd
Met één of meer kinderen	Jonger dan 13 jaar	+ 1 uur en 30 minuten
Eén of meer kinderen tussen	13 en 18 jaar	Gelijk aan twee- / meerpersoons huishouden
Eén of meer kinderen van	18 jaar of ouder	- 1 uur en 30 minuten

Richtinggevende tijden Huishoudelijke ondersteuning' categorie 2 (HH2)

Activiteit		
Alle werkzaamheden van hulp bij het huishouden categorie 1 (HH1)		
Anderen helpen in huis met zelfverzorging en/of het bereiden van de maaltijd (opvang en/of verzorging van kinderen/volwassen huisgenoten)		Max. 40
De zorgplicht ligt bij de ouder. Deze is tijdelijk niet in staat de ouderrol op zich te nemen Wassen en aankleden Hulp bij eten en/of drinken Maaltijd voorbereiden Sfeer scheppen, spelen Opvoedingsactiviteiten		
Factoren voor meer/minder werk Aantal kinderen, leeftijd van de kinderen, de gezondheidssituatie, functioneren van kinderen/huisgenoten, aanwezigheid gedragsproblematiek, samenvallende activiteiten ¹		

Activiteit	Minuten	Uren p/w
Hulp bij de dagelijkse organisatie van het huishouden	30 per week	½ uur.
Administratieve werkzaamheden t.b.v. de cliënt (alleen in combinatie met andere huishoudelijke activiteiten. Hulp bij de organisatie van huishoudelijke activiteiten Hulp bij het plannen en beheren van middelen m.b.t. het huishouden		
Factoren voor meer/minder werk Communicatieproblemen Kinderen onder de 16 jaar of andere tijdvragende huisgenoten (Psychosociale) problematiek bij meerdere gezinsleden		

¹ Activiteiten die tegelijkertijd kunnen worden uitgevoerd en/of activiteiten die tot meerdere functies worden gerekend.

Bijlage 4 Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Overzicht van (niet limitatieve lijst) van voorzieningen / artikelen die als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt.

- telefoon
- centrale verwarming
- auto (vanaf 1½ x norminkomen)
- rem- en stuurbevoegdheid, automatische transmissie in een auto
- doucheglijstang
- éénehendelmengkraan
- thermostatische kraan
- fiets met hulpmotor
- tandemfiets
- personal computer
- wasdroger
- keramische kookplaat
- verhoogd toilet (6+)
- fiets met trapondersteuning
- woonvoorzieningen tot € 200,=

Bijlage 5: Omschrijving van mate van beperkingen

Definities beperkingen zoals beschreven in de CIZ indicatiewijzer 7.1

Licht beperkt:

Niveaus van intellectueel functioneren

De mate van een *verstandelijke handicap* is ingedeeld op basis van de niveaus van intellectueel functioneren:

lichte zwakzinnigheid (lichte verstandelijke beperking) IQ 50 – 70

matige zwakzinnigheid (matige verstandelijke beperking) IQ 35 – 50

ernstige zwakzinnigheid (ernstige verstandelijke beperking) IQ 20 – 35

diepe zwakzinnigheid (zeer ernstig, diep verstandelijk beperkt) IQ < 20

zwakzinnigheid (ernst niet gespecificeerd; intelligentietest is niet mogelijk)

Sociale redzaamheid:

Lichte beperkingen houden dan in dat de verzekerde lichte problemen heeft met de dagelijkse routine en met het uitvoeren van vooral complexere activiteiten. Met enige stimulans en/of toezicht is hij in staat zijn sociale leven zelfstandig vorm te geven, aankopen te doen en zijn geld te beheren. Wat betreft het aangaan en onderhouden van sociale relaties, op school, op het werk, met het sociale netwerk, is er met praten bij te sturen: vanuit gezin, het sociale netwerk en/of school. De verzekerde kan zelf om hulp vragen en er is geen noodzaak tot het daadwerkelijk overnemen van taken.

Bewegen en verplaatsen:

Lichte beperkingen houden dan in dat de verzekerde niet meer zelf kan fietsen of autorijden en zich buitenshuis niet meer zonder hulpmiddel (bijvoorbeeld een rollator) kan voortbewegen. Met het gebruik van hulpmiddelen kan er nog veel, maar niet alles. Daarnaast kan de verzekerde geen zware voorwerpen tillen. Het optillen van lichte voorwerpen levert soms problemen op, maar met wat hulp en eenvoudige aanpassingen lukt dit nog wel. De verzekerde kan de genoemde beperkingen in voldoende mate compenseren door hulp uit de omgeving en zo nodig door de inzet van hulp bij het huishouden en/of voorzieningen uit de Wmo.

Gedragsproblemen:

Lichte beperkingen houden dan in dat de verzekerde lichte gedragsproblemen vertoont die bijsturing vereisen, maar geen directe of acute belemmering vormen voor de zelfredzaamheid. Het vertoonde gedrag kan relatief eenvoudig worden bijgestuurd door de omgeving van de verzekerde, het gezin en/of de school. Bijsturing is voldoende zonder dat de overname noodzakelijk is.

Psychisch functioneren:

Lichte beperkingen houden dan in dat de verzekerde lichte problemen heeft met concentreren, geheugen en denken. De oorzaak kan in verschillende problemen liggen, zoals lichte socialemotionele instabiliteit, stemmingsproblemen, of prikkelgevoeligheid. De concentratie en/of capaciteit tot informatieverwerking laat af en toe te wensen over. Met hulpmiddelen en enige aansturing is de zelfredzaamheid van de verzekerde voldoende te ondersteunen. Er is geen noodzaak tot het overnemen van taken.

Oriëntatiestoornissen:

Lichte beperkingen houden dan in dat de verzekerde lichte problemen heeft met het besef van tijd en/of plaats. Het herkennen van personen en de omgeving levert geen problemen op. De problemen

doen zich af en toe voor en de verzekerde kan zich zelfstandig redden met hulp vanuit zijn netwerk. De beperkingen vormen geen bedreiging voor zijn zelfredzaamheid, want de verzekerde kan veel taken op basis van 'gewoonte' zelfstandig uitvoeren.

Matig beperkt :

Sociale redzaamheid

Matige beperkingen houden dan in dat het oplossen van problemen, het zelfstandig nemen van besluiten, het regelen van dagelijkse bezigheden en de dagelijkse routine (gebrek aan dag- en nachtritme) voor de verzekerde niet vanzelfsprekend zijn. Dit levert af en toe zodanige problemen op dat de verzekerde afhankelijk is van hulp. De communicatie gaat niet altijd vanzelf doordat de verzekerde soms niet goed begrijpt wat anderen zeggen en/of zichzelf soms niet voldoende begrijpelijk kan maken. Het niet inzetten van Begeleiding kan leiden tot verwaarlozing/opname.

Bewegen en verplaatsen:

Matige beperkingen houden dan in dat het zelfstandig opstaan uit een stoel en gaan zitten soms problemen oplevert. Fijne handbewegingen worden minder vanzelfsprekend, maar ook de grove hand- en armbewegingen beginnen problemen te geven. De verzekerde kan zich, ook met behulp van een rollator of rolstoel, moeilijker zelfstandig verplaatsen. Openbaar vervoer is eigenlijk ontoegankelijk voor de verzekerde geworden, maar vanuit eigen middelen of de Wmo zijn hiervoor alternatieven mogelijk.

Gedragsproblemen:

Matige beperkingen houden dan in dat de verzekerde gedrag vertoont dat bijsturing en soms (gedeeltelijke) overname van taken vereist. Het cliëntsysteem kan slechts gedeeltelijk in de bijsturing van de verzekerde voorzien. Het vertoonde gedrag vereist bijsturing door een deskundige professional. Als er geen deskundige bijsturing wordt geboden, verslechtert de situatie van de verzekerde.

Psychisch functioneren:

Matige beperkingen houden dan in dat de verzekerde vaak zodanige problemen heeft met de concentratie en informatieverwerking dat hiervoor hulp noodzakelijk is. Als er niet met regelmaat deskundige hulp wordt geboden, ervaart de verzekerde in het dagelijks leven problemen bij de zelfredzaamheid.

Oriëntatiestoornissen:

Matige beperkingen houden dan in dat de verzekerde problemen heeft met het herkennen van personen en zijn omgeving. De zelfredzaamheid van de verzekerde staat onder druk. De verzekerde heeft vaak hulp nodig van anderen bij het uitvoeren van taken en het vasthouden van een normaal dagritme. Als er geen deskundige begeleiding wordt geboden, verslechtert de situatie van de verzekerde.

Zwaar beperkt:

Sociale redzaamheid:

Zware beperkingen houden dan in dat complexe taken voor de verzekerde moeten worden overgenomen. Ook het uitvoeren van eenvoudige taken en communiceren gaan moeizaam. De verzekerde kan niet zelfstandig problemen oplossen en/of besluiten nemen, hij kan steeds minder

activiteiten zelfstandig uitvoeren. De zelfredzaamheid wordt problematisch. Voor de dagstructuur en het voeren van de regie is de verzekerde afhankelijk van de hulp van anderen.

Bewegen en verplaatsen:

Zware beperkingen houden dan in dat bij het opstaan uit een stoel, het gaan zitten en het in- en uit bed komen de verzekerde volledig moet worden geholpen. Binnenshuis is de verzekerde voor zijn verplaatsingen zowel naar een andere verdieping of gelijkvloers volledig afhankelijk van hulpmiddelen. Voor het oppakken of vasthouden van lichte voorwerpen is hulp nodig. Ondanks het gebruik van hulpmiddelen kan de verzekerde de beperkingen onvoldoende compenseren in het dagelijks leven.

Gedragsproblemen:

Zware beperkingen houden dan in dat de verzekerde ernstig probleemgedrag vertoont en hierdoor ontstaan zelfredzaamheidsproblemen. Er is deskundige professionele sturing nodig om het gedrag in goede banen te leiden.

Omdat er risico's zijn voor veiligheid van de verzekerde of zijn omgeving is er continu hulp of begeleiding nodig.

Psychisch functioneren:

Zware beperkingen houden dan in dat de verzekerde ernstige problemen heeft met de concentratie, het geheugen en denken en ook de waarneming van de omgeving. Hierdoor is volledige overname van taken door een deskundige professional noodzakelijk.

Oriëntatiestoornissen:

Zware beperkingen houden dan in dat de verzekerde ernstige problemen vertoont in het herkennen van personen en van zijn omgeving. Hij is gedesoriënteerd en zijn zelfredzaamheid is aangetast. Ondersteuning bij dagstructurering en bij het uitvoeren van taken is noodzakelijk, ook is het overnemen van taken aan de orde.

Als er geen deskundige begeleiding geboden wordt, is opname het enige alternatief.